

L'últim experiment pacifista

Tota la política internacional gira aquests dies a l'entorn de les negociacions que el gabinet anglès de Chamberlain és disposa a portar a cap amb Itàlia i Àdhuc amb Alemanya per tal de trobar una solució pacífica als diversos problemes que agiten la situació a diverses zones d'Europa i d'altres parts del món. Els resonants incidents de la política anglesa que han precedit l'obertura d'aquestes negociacions són prou recents perquè estiguin frescos en la memòria de tots i també perquè és pugui tenir un concepte bastant clar de l'atmosfera i circumstàncies que rodejaren a les conferències que celebrin els diplomàtics de les principals potències europees.

Si algun resultat pràctic pot vislumbrar-se d'antuï en la decisió de Chamberlain de portar a cap negociacions ràpides i directes amb Itàlia i Alemanya és el d'aclarir d'una vegada aquesta situació internacional, vacil·lant i confusa, que des de fa tan de temps impera respecte als problemes que ha plantejat la lluita dintre del nostre país. Nosaltres entenem que arribar a un aclariment en aquest sentit sempre ha de resultar beneficiós per a la nostra causa que necessita precisament desprendre's de tot quan pugui enfosquir-la.

Davant l'experiment Chamberlain, que tantes objeccions permet formular, és preferible no pronosticar conclusions a priori. És evident que les negociacions del govern anglès, pel que es refereix a la nostra guerra, en un termini breu hauran d'arribar a un d'aquests dos resultats: el desestiment per part d'Itàlia i Alemanya en la seva intervenció, o el fracàs de les negociacions. En el primer cas — èxit més o menys complet dels treballs diplomàtics — tot fa preveure que la situació dels rebels s'agreuï ràpidament, puix es tan gran la seva dependència de l'ajut italo-alemany que un sol afluiament d'aquest els resultaria ben prompte de conseqüències fatals. En el segon cas — ruptura de les negociacions — entraria la situació internacional en un estat de cruïra tan viu que fins els sectors més conservadors dels països de règim democràtic s'haurien de rendir a l'evidència de la significació guerrera de l'eix Roma-Berlin amb el satèl·lit japonès.

Per tot el que diem, entenem que l'actual estat de la política internacional, interessantíssim en grau extraordinari, no pot inquietar-nos, però, massa. França, els interessos nacionals de la qual són cada dia més semblants als nostres, dona la sensació que també adopta aquesta posició expectativa a que nosaltres lògicament hem de veure'n situats.

A mesura que transcorre el temps la nostra causa assoleix unes proporcions més grans. Podríem dir que ha adquirit ja tal magnitud dintre dels destins del nostre país i en la marxa de la humanitat tota que, destinada a exercir en la història del món una influència no inferior a la dels més grans esdeveniments que aquella registra, han d'ésser vans tots els assalts de l'enemic contra la nostra gesta immortal. Aquesta mateixa alta categoria de la causa que defensem implica que els homes visibles i dirigents que la representin hagin d'estar a to amb la transcendència dels moments que viu el nostre poble. Una altra cosa seria el contrasentit més terrible i desesperant que pugui concebir-se.

L'evacuació de Terol i la nota oficiosa del Govern

Tardaren dos mesos a recuperar el que havien perdut en sis dies.

I la seva penosa victòria del 22 de febrer no pot ésser, honoradament, militarment, tècnicament, apuntada al seu haver. La deuen d'una manera íntegra i total, d'una manera que no deixa lloc a dubtes, al Comitè de no intervenció en sentit únic, de Londres. Segui per als seus membres la glòria. I el seu president, l'inefable i gairebé invencible Lord Plymouth, pescador de canya en els "week-end", rebi dels espanyols, dels espanyols que mereixen encara anomenar-se així, un emocionant i profund record. Que tingui la seguretat que no l'oblidarem mai.

* * *

Recordem-ho... Era el desembre. Al voltant de Sigüenza, s'aglomeren les artilleries faccioses; bateries de tots els calibres, però predominant els mitjans i els grans; carros d'assalt en nombre crescut; centenars de metralladores; recanvis fantàstics de municions; quèviures, ambulàncies; tot el que cal esperar en una ofensiva a fons, de la qual s'esperen resultats de molt abast estratègic. El que escriu aquests humils comentaris intrascendents, presència quan la Guerra Europea, al front aliat occidental de França, Bèlgica i Àl·sàcia, un espectacle semblant, i he de dir que, a d'alt de la importància que aleshores ja es donava a la mecànica i a la química, sobre allò que els alemanys, únicament, amb el seu racial i nacional menyspreu de l'individu, en deien "material humà", encara els generalíssims i els seus Estats Majors atenien més la qualitat de les forces que el ferrocimental destructiu que se'ls havia de confiar. No és que creguessin, amb el rus Souwaroff, que "la bala és boja i la baioneta és asseynada"; és que la seva mentalitat occidentalista, liberal i democràtica, a despit de la deformació professional, els obligava a considerar primordials els valors de l'esperit, un soldat, per a ells, malgrat tot, seguia essent un home.

* * *

Per a nosaltres també segueix essent un home; però a l'altre costat de la frontera provisional que separa les dues Espanyes, un soldat és una peça de màquina militar i no val res per ell mateix. D'aquí que predominin, en els elements de xoc, els mercenaris de diverses races, llengua i colors, sobre el "quinto" tret de les casernes hispanes i sobre el reservista arrancat de la seva llar per la violència. El "condotier" no té, en la lluita, més que estímuls d'ordre subaltern, de satisfacció fàcil. Franco ofereix als cabillenyos del Rif i de Iebala un bon botí i dones formoses. Sabia que així afalagava el seu primitivisme elemental i bàsic. Que aquest botí i aquestes dones havien d'ésser ratziat l'un i profanades les altres, a la terra d'Espanya? És veritat; però un general a l'espanyola, quan es decideix a sublevar-se contra el règim que es donaren lliurement els seus compatriotes, prescindeix de tots els escrúpuls.

* * *

Però deia que a mitjans de desembre, els facciosos acumulaven al nord de l'Alcàrria divisions i material per al gran atac, operació de llarga preparació, que pensaven donar a les nostres línies. Potser havien imaginat també conjurar aquest atac, molt dur, és clar, amb un altre pel pont d'Arganda? Madrid ja no és pot prendre de front; però les seves comunicacions passen per una zona no molt ampla: tallant aquestes comunicacions, se'ls posa en una situació difícil.

Sembla que el començament de

la gran investida alcarrenya estava fixada per al 16. El 15 atacarem nosaltres. Atacarem entre borrasques de neu, amb un fred siberià; posant en l'atac, ensem, intel·ligència i valentia. En sis dies, trencarem i prenguerem, llevat alguns reductes interiors, un vastíssim cap atrinxerat i una ciutat.

El comandament enemic vacillà de moment. Se li feia una mica dur renunciar als seus plans i deixar-se maniobrar. I d'aquí que enviés els seus primers auxiliis. Però, a la fi, hagué d'acceptar l'amarga realitat de la seva desfeta. Anava a escometre: l'escometèrem; anava a sorprendre: el sorprendèrem; anava a derrotar: el derrotàrem.

Se li obrien dos camins: o acusava el cop, es resignava com a Belchite, organitzava un flanc defensiu a l'est i al sud de Terol i continuava desenvolupant les seves activitats agressives a l'Alcàrria, o renunciava als seus plans primitius i volava, amb tots els elements acumulats a Sigüenza i la seva regió, en socors de Terol.

Elegí el segon. Equivocadament, al meu modest judici, i també en contra de l'opinió autoritzada d'un crític militar tan escoltat com el coronel alemany Von Paennecke, professor de l'Escola de Guerra de Berlín. Encara podria admetre's que Franco, mentre resistien els assetjats de Terol, es negués a abandonar-los. Hi havia una raó de caràcter sentimental. L'absurd és que rendits Rei i Barba, encara continués la batalla del Baix Aragó.

* * *

Aquesta batalla, després de vuit mesos de fluctuacions, l'han guanyada, no els rebels, sinó l'esmentat Comitè de No Intervenció en sentit únic, de Londres. Així ho ha dit el Govern de la República, en una meditada nota oficiosa. I així és la veritat.

Franco ha rebut, aquest dos últims mesos, per la via marítima i per via aèria, centenars d'avions, centenars de canons, centenars de

Qualsevolles que siguin les incidències militars i diplomàtiques de la guerra, la nostra causa, ben aconduïda, és invencible

carros d'assalt i munions d'especialistes de totes classes: aviadors, artillers, conductors, artificers, mecànics, químics, etc. Amb ells, els seus moros, libis, somalis, eritreus, els apatxes del Tercer i els mauritans d'Ifni, els quals són reforçats, en les grans ocasions, amb requetés i guàrdies civils, ha pogut crebar la nostra resistència a Serra Palomera i Sierra Gorda, apoderar-se del Mansueto i obligar-nos a evacuar Terol; victòria difícil, victòria poc honrosa; victòria que li costà molta sang al començament, quan encara no disposava de totes les masses d'artilleria i aviació que ha desplegat últimament; victòria que ne l'indemnitz de l'ajornament indefinit de la seva ofensiva sobre Madrid.

La lliçó que es desprèn dels fets? Aquesta: que en les guerres modernes, David, per tal de vèncer Goliath, ha d'usar un armament anàleg en eficiència al seu. La fona vibrant, la pedra al front, la caiguda del gegant, fan un gran efecte quan es llegeix tal escena a la Bíblia; però el temps són de realitats.

Les democràcies tenen por, molta por: no acaben de comprendre que estem lluitant per elles; però nosaltres, tan debils, tan petits, tan abandonats, podem si volem anular, encara que sigui parcialment, la superioritat tècnica de l'enemic. Amb energia, serenitat i esperit de sacrifici, aprofitant totes les col·laboracions que se'ns ofereixin (i cal creure que se'ns oferiran) aconseguirem que la nostra aviació, la nostra artilleria i el nostre municionament responguin, en un termini molt breu, al que exigeix les circumstàncies.

Però això ha d'ésser fet ràpidament, perquè els rebels tenen pressa i llurs protectors també. Posem la nostra confiança en el Govern, però ajudem-lo tots: ens hi va — que no ho dubi ningú — més que la vida...

FABIAN VIDAL

Ahí al matí l'aviació facciosa bombardejà Sagunt i ferí tres tripulants del vaixell anglès «Bremden»

A la tarda, bombardejà i metrallà Guixols i Blanes

Nota facilitada pel Ministeri de Defensa Nacional:

"Aquest matí sis aparells realitzaren un bombardeig sobre Sagunt. L'agressió produí tres ferits, tots ells tripulants del vaixell anglès «Bremden». Un d'ells es troba gravissim per ferides de casc de metralla al cap. A la tarda, dos hidroscopos aparegueren a la costa catalana: bombardejaren i metrallaren els pobles de Guixols i Blanes".

CALMA ABSOLUTA AL FRONT DE LLEVANT

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra:

EXERCIT DE TERRA

CENTRE. — Ha estat volada una mina pròpia en l'edifici d'Engi-

nyers Agrònoms (Ciutat Universitària). Ha destruït un fortí enemic i ha causat baixes vistes als facciosos.

Forces de cavalleria lleial efectuaren una descoberta al sector de Borox (Toledo) i han sobrepassat Casa de la Higuera. Han tornat sense novetat a la seva base.

LLEVANT. — Tranquil·litat absoluta durant tot el dia als fronts d'aquesta zona.

Altres Exèrcits. — Sense novetat.

Aquest número ha passat per la prèvia censura

Resum setmanal de la guerra

FRONT DE L'EST

Des dels Pirineus fins a les proximitats de Terol no s'han registrat novetats d'interès durant tota la setmana.

L'atac enemic al N.E. de Terol qu'continua en escriure la nostra crònica anterior persistí amb gran intensitat i determinà un envoltament de la plaça per la part de Valdecebro i Castraibó que amagava deixar assetjat Terol. En aquestes condicions l'Alt Comandament de l'Exèrcit republicà determinà evacuar Terol, operació que s'efectuà dilluns al vespre, no entrant-hi els rebels fins el dimarts al matí. Després d'aquest fet les línies de les nostres tropes es troben situades entre Villaspesa i Castraibó, a uns quatre quilòmetres de la capital, conservant al seu poder la important posició de Puerto Escandón, de gran valor estratègic, i que fou una de les que es resistiren més quan l'ofensiva republicana del mes de desembre en aquesta zona.

En possessió del casc urbà de Terol, l'enemic ha desenvolupat durant la darrera setmana nous atacs sobre les posicions ocupades per l'exèrcit republicà que han estat, però, en conjunt refusats. Darrerament ha cessat la violència de la lluita i la situació resta de moment encalmada.

FRONT DEL CENTRE

Des de l'Alcàrria fins als sectors més propers a Madrid se segueix registrant-se la mateixa calma de setmanes anteriors. Solament a la Ciutat Universitària ha tingut lloc l'explosió d'una mina construïda per les nostres tropes i que ha causat destrosses en les posicions de l'enemic.

Als voltants de Toledo la cavalleria republicana ha efectuat amb falaguers resultats una descoberta en la zona ocupada pels rebels.

A Extremadura ha imperat novament la calma durant els darrers dies.

FRONT DEL SUD

A part dels acostumats tiroteigs i canoneigs en algun sector, pel demés hi ha hagut durant tota la darrera setmana completa calma en el front andalús.

S.-F.

Del règim d'exploació de la terra

MOLT IMPORTANT

Les Juntas Municipals agràries "no poden repartir ni terres ni eines" fins que, aconseguint tots els tràmits, hagin resolt l'adjudicació el Consell d'Agricultura.

En cas d'incompliment es podrà requerir l'autoritat governativa sense perjudici d'incurrir en les penalitats que estableix el paràgraf segon de la norma 26 de l'Ordre del primer de febrer del 1938.

Itàlia no retira tropes de Líbia

Roma. — A les esferes autoritzades es desmenten els rumors que afirmaven que Itàlia havia començat a retirar els seus efectius militars de Líbia. Els rumors procedien de l'estranger.

Les J. E. R. E. C. i el problema de la joventut a comarques

El Partit majoritari de Catalunya, ha esdevingut sempre a comarques principal baluard i estri potent de la nostra democràcia. Les comarques han cospat a tothora les necessitats polítiques del Partit i han contribuït a enforir més i més la posició netament nacional de la política catalana.

Avui, però, les comarques sofreixen el desgast natural procedent d'una política de sacrifici i abnegació. En molts indrets de Catalunya intervenen en la direcció del Partit gent cansada. Es necessiten reserves. Hi ha necessitat de nous valors. Els militants exigeixen arreu més rapidesa en la solució de tots els conflictes i problemes de tota la terra catalana. S'imposa un ritme a la vegada que conscient i audaç. Després d'un any i mig d'errors i intents utòpics en matèria econòmica, els nostres dirigents a comarques poden parlar i actuar sense temences injustificades. A comarques el poble espera que Esquerra Republicana de Catalunya parli i actuï.

Per què això no ha esdevingut realitat?

Qüestió de reserves; qüestió de oventute. La tragèdia del jove militant de comarques és que abans de formar-se políticament amb experiències sòlides i actuacions més o menys continuades, ha de responsabilitzar-se en càrrecs d'extrema importància. Per manca d'una organització juvenívola a comarques els joves han hagut de dirigir i ésser vells abans de passar per l'adolescència d'una preparació política. I el desgast en aquestes circumstàncies és ràpid, inevitable.

Les J.E.R.E.C. precisament tenen com a immediata finalitat solucionar aquest problema que de continuar insoluble significaria l'inici d'una davallada nacional, davallada que si abans del 19 de juliol hagués estat greu, ara seria catastròfica.

Existien de fet a les nostres comarques unes joventuts desarticulades i que tot i significar l'esperit obert del partit, per la inèrgia dels dirigents esdevien poc a poc servidors i remolcs de velles concepcions. En dia d'eleccions, en moments de campanyes violentes, en les hores de greus responsabilitats

aquestes joventuts movien tots els ressorts de la terra, parlaven, actuaven i defensaven allò que els dirigents, equivocats o no, manaven. Per aquesta raó, doncs, la personalitat de les joventuts no existia. El partit era representat pels seus diputats i pels seus alcaldes. La joventut que en realitat recolzava i creava els diputats i mantenia els alcaldes, no comptava.

Ara al llarg del temps l'error sorgeix com una amenaça i esdevé greu realitat.

Les J.E.R.E.C., però, recollint l'esperit jove de la terra han posat damunt l'escaquer roent de Catalunya el problema de les joventuts; l'han centrat bé i el Comitè Nacional ha desvetllat arreu la importància d'unes reivindicacions juvenívoles que són la garantia millor de la democràcia de la terra.

I les J.E.R.E.C. a comarques han trobat el caliu que necessitaven. Arreu s'han realitzat iniciatives i projectes. La personalitat de la joventut comença a desfer equívocs i falses interpretacions de la línia política a seguir.

Es hora que Esquerra Republicana de Catalunya a comarques s'adoni que cal rectificar en aquest sentit i començar una nova etapa.

I és precisament ara que la joventut per la força de la seva sang responsabilitza més i més la seva participació en la guerra, quan la democràcia catalana aplegada sota la consigna presidencial "Catalunya!", celebra el seu III Ple.

Del Ple d'avui n'esperem els com batents d'Esquerra Republicana de Catalunya, per damunt de tot simpatia i ajut a l'obra de les J.E.R.E.C. Els representants comarcals mancarien al deure de llur pròpia defensa política si descuressin el problema en tot allò que té d' immediat i inajornable.

Les joventuts de comarques s'han de valorar si volem salvar totes les nostres contrades d'una crisi de valors que dins del ritme accelerat d'avui s'accentua amb càrrecs de tragèdia.

Política de guerra vol dir essencialment política de joventuts.

FAF

Febrer del 1938.

El Ple d'Esquerra Republicana de Catalunya

L'Esquerra celebra un Ple. En ell els delegats dels militants plantejaran llurs problemes, endegaran criteris de tàctica i fixaran detalls de doctrina. Novament els militants, amb fi sentit polític, orientaran el Partit en el mar remogut dels temps presents. I el gran organisme polític de la democràcia catalana, que és Esquerra Republicana de Catalunya seguirà mantenint a la nostra terra l'esperit de llibertat, de pau i de treball que està en la seva essència.

Important reunió en tots moments, és un Ple de l'Esquerra; pe-

rò el que avui comença és especialment important.

A París, a Londres, a Berlín, a Roma i a Moscou, com en moltes altres capitals d'Europa i Amèrica, la gent més influent seguirà amb viu interès les deliberacions dels militants d'Esquerra reunits en Assemblea. La modestia dels reunits, el no adonar-se que llur reunió té una enorme transcendència en el moment present, que els més enlairats interessos morals i els més quantiosos interessos materials esperen el resultat de la reunió, fóra un greu error dels nostres.

Es per això que el Ple que comença és tan important, perquè existeixen molt pocs partits que no hagin nascut o crescut en el paroxisme de la lluita i que per consegüent puguin viure el dia de demà quan cessin les causes que els han donat vida. I entre aquests partits quin pot competir — a Catalunya — amb Esquerra Republicana?

A la curiositat universal ha de contestar l'Esquerra en nom de Catalunya, i Catalunya en nom de la democràcia espanyola dient:

"La nostra República: serà una república on imperarà el Dret, la Justícia i la Llibertat, sense subjecció a cap principi que no sigui l'amor increbrantable a la nostra causa".

Aquesta veu de l'Esquerra Republicana de Catalunya l'estan esperant els pobles amics i àdhuc els enemics.

tres amics, enormement greu per Catalunya en les circumstàncies nacionals i internacionals que traves sem en aquests dies.

La trista pràctica de minimitzar-nos ha de tenir avui una excepció. Catalunya ho exigeix!

Tot hom sap que Europe està en un moment de transició. Què farà Europa? No es pot ésser profeta, i no es pot saber per consegüent, si Mr. Neville Chamberlain imposarà el seu criteri de pacificació a ultrança o si fracassarà; perquè ignora si Itàlia es creixerà davant de la posició britànica, o si aprofitarà la crisi de Londres per acabar la lluita contra Anglaterra en què està ficada. No sabem què farà França en un cas o en l'altre, ni què farà Hitler, ni què farà la U. R. S. S.

Tot són incògnites, que ens escapen de les mans.

Però hi ha un lloc on els militants de l'Esquerra són sobirans. Un lloc on no depenen ni de Chamberlain, ni de Chautemps, ni de Hitler, ni de Mussolini. Un lloc on poden fer el que vulguin, i imposar llur voluntat. És un clos molt gran; però absolutament dominat pels militants de l'Esquerra: Aquest lloc o aquest clos és precisament el Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Dins del Partit, tot el que es fa, el no depèn més que del voler dels militants.

I si no sabem el que faran els altres, els de fora, desitgem saber el que farem nosaltres. Hi ha una grans curiositat sobre Espanya i sobre Catalunya. No sabem perquè interressi el dia d'avui — dramàtic i dolorós — sinó perquè interessa el dia de demà.

El nostre país ha de sortir del terrible naufragi. Per més enllà de la victòria, hi ha el problema de continuar la vida nacional. I és aquest futur que orientarà els naufragis de fora en el moment en què els pobles europeus, deslliurats d'al tres preocupacions es fixin definitivament en Espanya.

I el demà no es llegeix en els noms dels governants de la guerra; sinó en el pensament polític dels partits.

Es per això que el Ple que comença és tan important, perquè existeixen molt pocs partits que no hagin nascut o crescut en el paroxisme de la lluita i que per consegüent puguin viure el dia de demà quan cessin les causes que els han donat vida. I entre aquests partits quin pot competir — a Catalunya — amb Esquerra Republicana?

A la curiositat universal ha de contestar l'Esquerra en nom de Catalunya, i Catalunya en nom de la democràcia espanyola dient:

"La nostra República: serà una república on imperarà el Dret, la Justícia i la Llibertat, sense subjecció a cap principi que no sigui l'amor increbrantable a la nostra causa".

Aquesta veu de l'Esquerra Republicana de Catalunya l'estan esperant els pobles amics i àdhuc els enemics.

Si voleu comprar barat no deixeu de visitar el

BAZAR ALEMANY

Rambla 14 Abril, 61

MANUEL PEDROL

Ollis purs d'oliva

TARRAGONA

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

NOTES INFORMATIVES

AJUNTAMENT

Departament de proveïments

Les persones que es quedaren sense pugar recollir la racció de Bacallà, poden fer-ho demà dilluns d'acord amb les següents instruccions:

Targes compreses del núm. 1 al 5.999:

Lloc de venda: T. Solé, Av. Ramon i Cajal.

Targes compreses del núm. 6.000 al 12.000:

Lloc de venda, M. Marrasé, Cos del Bou, núm. 27.

Resta garantitzada la reacció a totes les targes que han estat apuntades en les nostres oficines.

* * *

Departament d'Agricultura

Es fa avinent a tots els ciutadans que encara tenen els vals de patates per a sembrar facilitats per la Conselleria d'Agricultura d'aquest Excm. Ajuntament; que com sia que les patates ja s'han acabat, poden passar a recollir l'import de les mateixes el dia 28 del corrent, passat el qual no tindran dret a cap mena de reclamació.

Tarragona, 26 de febrer del 1938.

El Conseller d'Agricultura, A. Batalla.

* * *

Documents de Crèdit al portador

Avís

Es fa avinent que, per la Diposició municipal, es reintegrarà als tenidors de documents de crèdit al portador emesos per aquest Ajuntament, l'import dels que es presentin al canvi. Les emissions que es troben en circulació són garantides amb el producte de les mateixes, al qual efecte fou oportunament dipositat al seu import a un establiment de crèdit d'aquesta ciutat.

Tarragona a 25 de febrer del 1938. — L'Alcalde, F. Conde.

NOTA DE F.N.E.C.

Per la present es comunica a tots els afiliats a la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya que dimarts pròxim dia primer de març a un quart de cinc de la tarda assisteixin a l'assemblea general que se celebrarà al seu local social (R. Pau Iglesias, 11, segon pis).

També es posa a coneixement de tots els afiliats que per la importància dels assumptes a tractar no deuen mancar-hi, i en cas de no fer-ho seran sancionats d'acord amb l'Assemblea.

El secretari general, F. Torné.

CENTRE CATALANISTA REPUBLICA (ACCIO CATALANA)

El pensador català Francesc Puigjols parlarà, el dimarts 1r de març, a les 7 de la vetlla, a l'hostatge d'Acció Catalana, sobre l'interessant tema "L'ànima catalana".

L'assistència al acte — que serà públic — es farà per invitació que es proporcionarà al mateix hostatge.

GRAN BALL

Avui, diumenge, a les cinc de la tarda i al Teatre Principal tindrà lloc l'anunciat ball a profit de la Creu Roja.

L'esmentat ball ha estat organitzat pels minyons del reemplaçament del 1940 i anirà a càrrec de la renomada Orquestra Liberty.

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Adelaida Lerma Millán.
Maria-Lluïsa Martínez Jordana.
Sebastià Sastrigues Pallegà.
Eulogi Hernández Ayan.

Defuncions

Francesc Pamies Condor, Cervantes, 6, de 76 anys.
Frederic Cortés Marqués, Canelles 7, de 62 anys.
Alfons Díaz Saez, Clínica Militar, de 21 anys.
Antoni Salvany Gallart, Hospital Militar, de 20 anys.
Ramon Torroja Francisca, Hospital general, de 31 anys.
Rosa Gascor Escruella, Hospital general, de 5 anys.
Emília Pallarès Llambrich, Trinquet Vell, 21, de 62 anys.
Mercè Alujas José, Quarter Nord 272, de 23 anys.
Josep Carrión Pierà, Hospital general, de 47 anys.
Josep Caldeiro Snchez, HHospital General.

Secció esportiva

FUTBOL

COMIAT A LA LLEVA DEL 1940

Casal d'Esports (Amateur)

Selecció de la lleva del 1940

Avui al matí, a les deu, tindrà lloc al camp dels esports de l'Avinguda de Catalunya l'anunciat encontre, que servirà per acomiadar els minyons del reemplaçament del 1940, a càrrec de l'Amateur del Casal d'Esports i una Selecció de l'esmentada lleva.

Aquest encontre ha estat organitzat pels entusiastes joves del 1940 i quals beneficis aniran a engrair la subscripció a favor de la Creu Roja.

L'Amateur del Casal d'Esports per aquest encontre presentarà el millor conjunt que posseeix, el qual sortirà al terreny de joc amb ganes d'assolir un honorós resultat.

A preguntes nostre hem pogut arrancar a boca d'un directiu del Casal l'equip que presentarà avui al matí, el qual és el que a continuació esmentem: Lluna, Pinto, Casanova, Aiguadé, Vinyeta, Menéndez, Benjamín, Mateo, Fabregues, Leandro i Llordachs.

L'equip de la Selecció del 1940 es formarà en el mateix terreny de joc, el qual per referències que ens han donat, sabem que oposarà a l'Amateur un excellent conjunt.

Tarragonins, acudiu avui diumenge al camp de l'Avinguda de Catalunya a acomiadar als minyons del reemplaçament del 1940!

Sugrañes, impr. — Tarragona

Cinema Teatre Tarragona

DIUMENGE, 27

TARDA I NIT

UN MONUMENTAL PROGRAMA

El noticiari d'actualitat:

Laya Films núm. 41

Helen Hayes i Robert Montgomery amb el film "Metro", comèdia dramàtica:

Vanessa

La pel·lícula de dibuixos en colors de "Walt Disney":

Deportes de Invierno

La superproducció nacional, interpretada per Fèlix de Pomes, Julio Peña i Pastora Peña:

Las 5 advertencias de Satanás

Una pel·lícula espanyola amb un ambient nou.

Una comèdia fina i humorística

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'Abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA